

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในการอ่านเพื่อความเพลิดเพลินความสามารถในการเขียนความเรียง และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน กับความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) จำนวน 400 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน มี 3 ฉบับคือ

1. แบบสอบถามความสนใจในการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน ลักษณะคำถามเป็นแบบให้เลือกตอบ

2. แบบทดสอบความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยซึ่งเป็นแบบอัตนัย จำนวน 2 เรื่อง โดยกำหนดให้นักเรียนเขียนความเรียงเรื่อง “หนังสือคือเพื่อนคิมิคุณค่า” และ “บุคคลที่ข้าพเจ้ารัก” กำหนดให้ความยาวเรื่องละประมาณ 190 คำ และได้นำไปทดลองใช้เพื่อหาความสอดคล้องในการตรวจระหว่างผู้วิจัยกับผู้ช่วยวิจัย ได้ความสอดคล้องในการตรวจให้คะแนนเรื่องที่ 1 เท่ากับ 0.88 เรื่องที่ 2 เท่ากับ 0.94 และจากการตรวจให้คะแนนของผู้วิจัยฉบับที่ 2 ทั้งฉบับ เท่ากับ 0.88

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย ซึ่งเป็นแบบปรนัย จำนวน 50 ข้อ และได้นำไปทดลองใช้เพื่อหาค่าความเที่ยง ค่าความยากง่าย และ ค่าอำนาจจำแนกปรากฏว่าได้ค่าความเที่ยง 0.82 ค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.30 - 0.80 และ ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 - 0.80

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามและแบบทดสอบทั้ง 3 ฉบับไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากร แล้วนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติต่าง ๆ ดังนี้

1. หาค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของแบบทดสอบทั้ง 3 ฉบับ
2. หาความสัมพันธ์ภายในทีละคู่ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ระหว่างคะแนนแต่ละชุดดังนี้

2.1 ความสนใจในการอ่านเพื่อความเพลิดเพลินกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย

2.2 ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย

2.3 ความสนใจในการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน กับความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย

3. ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แต่ละคู่ที่คำนวณได้ โดยการทดสอบค่าที (t-test)

4. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation) ระหว่างความสนใจในการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย

5. ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ โดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1) ความสนใจในการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.35 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2) ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.31 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3) ความสนใจในการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.12 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4) ความสนใจในการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน และความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.44 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัย พบว่า ความสนใจในการอ่านเพื่อความเพลิดเพลินมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่า นักเรียนที่มีความสนใจในการอ่านเพื่อความเพลิดเพลินอยู่ในระดับสูงก็จะมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยสูงด้วย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ คมิตา อินทรสุด (2533 : 159-162) ที่พบว่า นักเรียนที่มีความสนใจในการอ่านเพื่อความเพลิดเพลินแตกต่างกันก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันด้วย และสอดคล้องกับแนวความคิดของ แม้นมาศ ชวทิศ (2530 : 199-200) ที่ว่าผู้ที่มีความสนใจในการอ่านสูง ไม่ว่าจะอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ หรืออ่านเพื่อความเพลิดเพลิน จะมีส่วนช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยสูงขึ้นด้วย

2. จากผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย มีความสัมพันธ์ทางบวก กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยสูง ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยสูงขึ้นด้วย สอดคล้องกับของแนวความคิดของ สนิท ตัดโยกาต (2538) ที่ว่า การเขียนได้ดีนั้น เป็นผลมาจากการอ่านมาก จึงมีประสบการณ์กว้างขวางทำให้เรียนดีขึ้น

3. จากผลการวิจัยพบว่า ความสนใจในการอ่านเพื่อความเพลิดเพลินมีความสัมพันธ์ทางบวก กับความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่า นักเรียนที่มีความสนใจในการอ่านเพื่อความเพลิดเพลินสูงจะมีความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยสูงด้วย ทั้งนี้เนื่องจากกระบวนการอ่านและกระบวนการเขียนมีความสัมพันธ์กัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ มิเชล จาโนปูลอส (Michael Jamopulos , 1986) ที่พบว่าผู้ที่อ่านหนังสือต่าง ๆ เพื่อความเพลิดเพลินในภาษาที่สองมากจะมีประสิทธิภาพในการเขียนภาษาที่สองสูง และยังสอดคล้องกับผลการวิจัย อีเลน หลุยส์ รันเคิล-ชวาร์ค (Elaine Louise Rundle-Schwark, 1992) ที่พบว่านักเรียนที่มีความรู้และประสบการณ์จากการอ่าน จะมีความสามารถในการเขียนความเรียงได้ดี

4. จากผลการวิจัยพบว่า ความสนใจในการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยมีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่า นักเรียนที่มีความสนใจในการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน และมีความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยอยู่ในระดับสูง ก็จะมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยอยู่ในระดับสูงด้วย ในทำนองเดียวกันนักเรียนที่มีความสนใจในการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน และมีความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยอยู่ในระดับต่ำ ก็จะมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยอยู่ในระดับต่ำด้วย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ซาย อิง ลี (Sy - Ying Lee , 1995) ที่พบว่า การอ่านเพื่อความเพลิดเพลินมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเขียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมี ข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหาร

1.1 ผู้บริหารควรติดตามความเคลื่อนไหวในวงการหนังสืออ่านเพื่อความเพลิดเพลิน ตลอดเวลา ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาจัดหาหนังสือมาให้บริการในห้องสมุดของโรงเรียน อย่างกว้างขวางและทันสมัย รวมทั้งจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นความสนใจในการอ่านของเด็ก เช่น จัดประกวดการเขียนความเรียง จัดนิทรรศการหนังสือ เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนในการ เลือกซื้อหนังสือตามความสนใจและควรรู้เกณฑ์ในการพิจารณาคุณภาพของหนังสือได้อย่างมี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.2 ควรสนับสนุนและส่งเสริมให้ครูผู้สอนและครูบรรณารักษ์คัดเลือกหนังสืออ่านเพื่อความเพลิดเพลินมาไว้สำหรับห้องสมุดหมวดวิชาภาษาไทยและห้องสมุดโรงเรียน ซึ่งจากการศึกษา วิจัยพบว่านักเรียนมีความสนใจอ่านเพื่อความเพลิดเพลินหนังสือประเภทการ์ตูนมากที่สุด ดังนั้น ควรมอบหมายให้มีคณะครูพิจารณาหนังสือด้านคุณลักษณะ ด้านคุณภาพ ทั้งเนื้อหาและรูปภาพ ประกอบไม่ควรขัดต่อศีลธรรมอันดีงาม เพื่อปลูกฝังให้มีความรู้คู่คุณธรรม

2. ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอนภาษาไทย

2.1 ครูผู้สอนควรใช้หนังสือที่อ่านเพื่อความเพลิดเพลินมาประกอบการเรียนการสอนให้ มากขึ้น เพราะแม้ไม่ใช่หนังสือที่ให้ความรู้ตามหลักสูตรโดยตรง แต่ก็สำคัญในการพัฒนา การอ่าน ควรปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้กับนักเรียนเพื่อช่วยเสริมสร้างประสบการณ์ของนักเรียน ให้กว้างขึ้น เกิดความสามารถในการเขียนความเรียง และมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนดียิ่งขึ้น

2.2 ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน เช่น ประกวดเล่าเรื่องจาก หนังสือ ประกวดเขียนความเรียงเกี่ยวกับการอ่านหนังสือเพื่อความเพลิดเพลิน ในโอกาสวันสำคัญ ต่าง ๆ เช่น วันสุนทรภู่ เพื่อให้นักเรียนมีความสนใจในการอ่าน และเขียน ซึ่งมีผลทำให้การเรียน ของนักเรียนพัฒนาขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 ครูควรให้ความสนใจในการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน โดยการอ่านหนังสือที่ นักเรียนอ่านด้วย เพื่อนำมาพูดคุยกับนักเรียนให้เกิดสัมพันธภาพ และนักเรียนมีกำลังใจที่จะอ่าน เพื่อความเพลิดเพลินต่อไป เป็นการเสริมสร้างประสบการณ์และเกิดผลดีต่อการเขียนและการเรียน

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาเกี่ยวกับความสนใจในการอ่านเพื่อความเพลิดเพลินกับทักษะด้านอื่น ๆ เช่น ทักษะฟัง พูด กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

3.2 ควรทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความสนใจในการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน ความสามารถในการเขียนความเรียง และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย